

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 14 de juny de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit, de data 20-2-2006, la representació processal de la Sra. M.V.R. va formular demanda de mesures provisionals i de mesures provisionalíssimes envers el Sr. A.R.A..

Per Aute, de data 24-2-2006, l'Hble. Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, va acordar no donar lloc a les mesures provisionalíssimes a l'empara de l'article 64 de la Llei Qualificada del Matrimoni.

II.- Per escrit, de data 10-3-2006, la representació processal del Sr. A.R.A. va oposar-se a la demanda de mesures provisionals en consonància amb els arguments i peticions continguts en el seu escrit de contesta.

III.- L'Honorable Batlle va dictar Aute, de data 16-6-2006, segons el qual establia: "DECIDEIX: PRIMER.- Declarar la separació provisional a efectes civils dels consorts Srs. A.R.A. i M.V.R., quedant dispensats del deure de convivència.

SEGON.- Atribuir provisionalment a la Sra. M.V.R. l'ús del domicili conjugal situat a Espanya (Província de Barcelona), Carrer Jaume Huguet 19 casa 2-A d'Esplugues de Llobregat.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

TERCER.- Establir provisionalment que el Sr. A.R.A. contribuirà a les despeses d'aliments i manutenció dels seus fills en l'import total de 3.000.-€ que ingressarà, durant els cinc primers dies de cada mes, al compte banca que designi la Sra. M.V.R. Aquesta pensió s'actualitzarà automàticament el mes de gener de cada any, tenint en compte l'IPC fixat pel Govern d'Andorra.

QUART.- Establir provisionalment que el Sr. A.R.A. contribuirà a les càrregues del matrimoni en la quantitat de 2.000 euros que ingressarà en els cinc primers dies de cada mes al compte que designi la Sra. M.V.R.. Aquesta contribució s'actualitzarà automàticament el mes de gener de cada any, tenint en compte l'IPC fixat pel Govern d'Andorra.

CINQUÈ.- Atribuir l'ús dels vehicles matrícula andorrana G-8348, G-8776 i F-5612 a la Sra. M.V.R. i als fills del matrimoni, requerint-se al Sr. A.R.A. per tal que aportï la documentació administrativa i d'assegurança dels dos darrers.

SISÈ.- Autoritzar a la Sra. M.V.R. per tal que pugui recollir del domicili conjugal andorrà els seus efectes personals en els termes establerts en el IX CONSIDERANT del present Aute.

SETÈ.- No fer especial imposició de costes processals.

III.- La representació processal de la Sra. M.V.R. va interposar recurs contra la sentència d'instància i, en data 9-10-2006, va presentar llur escrit de conclusions, segons el qual i pels motius continguts en el mateix demanava la revocació de la sentència dictada a la instància. Per el contrari, la representació processal de la part apel·lada va presentar llur escrit de contesta a les conclusions en data 7-11-2006 i, prèvia la petició de prova en segona instància, va demanar que es desestimés el recurs interposat de contrari.

Per Aute d'aquesta Sala, de data 25-1-2007, es va acordar: "DECIDEIX ACORDAR la pràctica de la prova de confessió en judici de la Sra. M.V.R., en els termes del segon fonament de dret de la present resolució".

Assenyalada la pràctica de la prova pel dia 6-2-2007 i posposada pel dia 11-4-2007, aquesta fou renunciada per

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

la part que l'havia proposada, per la qual cosa es va dictar Providència en la qual es resolgué: "ACORDA 1.- Deixar sense efecte la pràctica de la prova de confessió en judici de la senyora M.V.R., assenyalada pel dia 11 d'abril a les 12 hores, segons es va acordar per aute d'aquesta Sala Civil, de data 25 de gener del 2007.

2.- Convocar ambdues parts litigants pel tràmit de la vista oral, pel dia 9 de maig dels corrents a les 10,30 hores".

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part recurrent fonamenta el seu recurs contra l'aute dictat a la instància en els següents greuges o motius de recurs. En primer terme, manifesta que a la demanda ja s'adduïa i demostrava que les despeses familiars eren molt elevades. Així, sustenta que les despeses ascendeixen a una mitjana de 3000 euros mensuals les referents a impost sobre béns immobles, comunitat de propietaris, subministres, assegurances, universitat i col·legi dels fills, etc.. i que solament les despeses de neteja i jardineria de l'habitatge familiar sumen la xifra de 2.700 euros mensuals. Per tant, sumant al salari net de l'esposa (el qual no arriba als 1.200 euros mensuals) als 2000 euros concedits per la Batllia esdevenen insuficients per a cobrir les despeses derivades de la vida corrent i el manteniment de l'habitatge familiar. En segon terme, indica que l'espòs té un patrimoni superior als 150 milions d'euros i ingressos mensuals de més de 123.000 euros, la qual cosa significa l'existència d'un alt nivell de vida. En aquest sentit, l'article 57 de la Llei Qualificada del matrimoni preveu la contemplació de la pensió compensatòria pels casos de desequilibri econòmic i encara que la contribució a les càrregues familiars és de diferent naturalesa, no poden ésser inferiors a les càrregues que existien abans de la crisi matrimonial. S'afegeix que el propi espòs reconeix que la despesa mensual era superior al que es retirava amb la tarja de crèdit (Al voltant de 2.600 euros), per la qual cosa la pretensió d'obtenir 8.000 euros mensuals s'ha de considerar que encara es troba per sota d'allò que reconeix l'espòs.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

II.- La primera qüestió que ha de ser resolta és la referent a la fixació d'una contribució a les càrregues familiars com una anticipació del que serà la pensió compensatòria, que es contempla a l'article 57 de la Llei Qualificada del matrimoni. En efecte, la pensió compensatòria esdevé una mesura definitiva que pot establir-se per conveni regulador de les parts o bé en sentència, quan es constata l'existència d'un desequilibri econòmic produït arran de la situació de crisi matrimonial, de manera que la seva finalitat no és altra que tractar de paliar o corregir l'existència d'aquest desequilibri. És per això que per la seva determinació i quantificació s'escau tenir en compte la durada del matrimoni, l'edat i capacitat professional dels consorts, la dedicació a la família, entre altres extrems, que permeten al tribunal fixar la seva procedència, el seu quantum i la seva limitació en el temps, si s'escau.

Per contra, en les mesures provisionals no es pot fixar una mesura definitiva com és la relativa a la pensió compensatòria, sinó solament les mesures a adoptar fins que es dicta la sentència definitiva i que contindrà les mesures definitives de la crisi, i que solament poden consistir en l'atribució de la guarda i custòdia, el règim de visites, el dret d'ús de l'habitatge familiar, la conservació i administració dels béns i la contribució a les càrregues familiars (cfr. Art. 51 LQM). Per consegüent, no solament la natura d'ambdues institucions és essencialment diversa, sinó que en aquest procés s'ha d'establir la contribució dels cònjuges a les càrregues familiars.

III.- En consonància amb les coordenades descrites, dos són els extrems que s'han d'examinar: la pensió d'aliments a favor dels fills i la contribució a les càrregues del matrimoni. Però per a portar a terme la quantificació dels dos esmentats extrems, esdevé oportú i adequat analitzar quines són les despeses familiars, considerant entre les mateixes els subministres necessaris pel manteniment de la llar, l'educació i formació dels fills, les activitats de lleure i oci, etc...

En aquest sentit, de la prova practicada a les actuacions s'extreu, si s'analitzen les despeses en diferents mesos i d'acord amb el que resulta dels

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

extractes bancaris de C. (cfr. Folis 193 a 199) i de P. (cfr. Folis 200 a 203), sense comptar aquelles despeses que tenen relació directa amb el domini del bé i que, per tant, ha de seguir abonant el seu titular, com s'esdevé amb l'impost de béns immobles, que les despeses superen amb escreix els 5.000 euros i es troben molt properes per sobre o per sota dels 6.000 euros, com així resulta de les despeses dels mesos de setembre de l'any 2005 o de febrer de 2006. Per consegüent, aquesta Sala entén adequada la fixació de la pensió d'aliments a favor dels fills en la quantitat de 3.000 euros, tota vegada que fixar en 1.500 euros els aliments per a cada fill major d'edat, s'adequa amb les possibilitats econòmiques de l'alimentant i amb les necessitats d'habitatge, sustentació, educació, formació i lleure dels fills majors d'edat.

En canvi, la contribució a les càrregues del matrimoni que s'ha establert en 2.000 euros per part del jutjador d'instància es revela com insuficient, en atenció al que resulta de la prova documental, per a cobrir totes les despeses que genera la vida familiar. En efecte, si bé és cert que l'esposa compta amb uns recursos superiors als mil euros anuals, no ho és menys que, ja comptava amb aquest recursos, quan l'espòs va reconèixer (folis 134 a 144) que transferia mensualment la quantitat de 3.000 euros al compte de la Sra. Ventura. I és des d'aquesta òptica, que xifrades les despeses mensuals entorn als 6000 euros, i restat allò que s'ha d'abonar en concepte de pensió d'aliments a favor dels fills, malgrat s'acrediti la percepció del sou de l'esposa, aquesta Sala entén adequat incrementar la contribució a les càrregues familiars a 3.000 euros mensuals, de forma que, d'acord amb allò acreditat, es puguin subvenir les despeses mensuals ordinàries que genera la vida de l'esposa i dels fills.

IV.- L'èxit parcial del recurs i en atenció a l'especial natura dels interessos en litigi, no procedeix efectuar imposició de les costes d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

DECIDEIX

ESTIMAR EN PART el recurs interposat per la representació processal de la Sra. M.V.R. contra l'aute, de data 16-6-2006, i revocar exclusivament l'apartat quart de la decisió i fixar en 3.000 euros la contribució de l'espòs a les càrregues del matrimoni, mantenint la resta de pronunciaments efectuats. No procedeix imposar costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-